

POKROVITELJ
53. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI
/UNDER PATRONAGE OF:

Zoran Milanović
Predsjednik Republike Hrvatske
/President of the Republic of Croatia

FINANCIJSKU POTPORU OSIGURAVAJU
/FINANCIAL SUPPORT PROVIDED BY:

ZLATNI SPONZORI/GOLDEN SPONSORS:

PARTNERI FESTIVALA / FESTIVAL PARTNERS:

SREBRNI SPONZORI/SILVER SPONSORS:

BRONČANI SPONZORI/BRONZE SPONSORS:

OSTALI SPONZORI/OTHER SPONSORS:

BRANDOVI/BRANDS:

USTANOVE, INSTITUCIJE I AGENCIJE PARTNERI FESTIVALA/
INSTITUTIONS, CORPORATIONS AND AGENCIES PARTNERS OF THE FESTIVAL:

ORGANIZATORI I OSNIVAČI 53. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI/
THE ORGANIZERS AND FOUNDERS OF THE 53rd VARAŽDIN BAROQUE EVENINGS:

Kontakt informacije/Contact information:
Koncertni ured Varaždin/Concert Agency Varaždin
A.Cesarca 1, 42000 Varaždin, Hrvatska, tel/fax: +385 42 212 907
e-mail: uprava/management: info@kuv.hr
ured/office: office@vbv.hr
www.vbv.hr

PRODAJA ULAZNICA/TICKET SALES: Koncertni ured Varaždin, A. Cesarca 1, Varaždin, +385 42 311 907, office@vbv.hr

53. varaždinske BAROKNE večeri

22.09. - 04.10.2023. VARAŽDIN BAROQUE EVENINGS

Switzerland.

ZEMIJA / COUNTRY PARTNER:
ŠVICARSKA

Petak, 22. rujna 2023., Katedrala, 20.00 sati

Svečano otvorenje 53. Varaždinskih baroknih večeri

Hrvatsku himnu *Lijepa naša domovino* izvodi Komorni vokalni ansambl Glazbene škole u Varaždinu
dirigentska: Dada Ruža

Prigodni govori:

dr.sc. Neven Bosilj, gradonačelnik grada Varaždina
Nj. E. Urs Hammer, veleposlanik Švicarske Konfederacije
Zdravko Zima, izaslanik g. Zorana Milanovića, predsjednika Republike Hrvatske
dr.sc. Nina Obuljen Koržinek, ministrica kulture i medija Republike Hrvatske i izaslanica predsjednika
Vlade Republike Hrvatske g. Andreja Plenkovića

La Cetra Barockorchester

Zbor Hrvatske radiotelevizije

Carlos Mena, kontratenor

Jone Martinez, sopran

Andrea Marcon, dirigent i umjetničko vodstvo

Program:

Amando Ivančić

Simfonija za gudački orkestar u G-duru br.9

Allegro

Andante

Allegro

Antonio Vivaldi

Nisi Dominus, RV 608

Nisi Dominus

Vanum est vobis ante lucem surgere

Surgitis sederitis postquam

Cum dederit dilectis suis somnum

Sicut sagittae in manu potentis

Beatus vir qui implevit

Gloria Patri und Filio

Sicut erat in principio

Amen

Antonio Vivaldi

Gloria RV 589

Gloria in excelsis Deo

Et in terra pax

Laudamus te (soprani)

Gratias agimus tibi (zbor)

Propter magnam gloria (zbor)

Domine Deus (sopran)

Domine, Fili unigenite (zbor)

Domine Deus, Agnus Dei (alt, zbor)

Qui tollis peccata mundi (zbor)

Qui sedes ad dexteram Patris (mezzosopran)

Quoniam tu solus sanctus (zbor)

Cum Sancto Spiritu (zbor)

La Cetra Barockorchester Basel osnovan je 1999. godine na inicijativu nekadašnjeg ravnatelja Schola Cantorum Basiliensis dr. Petera Reidemeistera. Naziv La Cetra (citra) posuđen je naslov Vivaldijevih Koncerata za violinu op. 9, a odnosi se na temeljni repertoar orkestra - talijansku instrumentalnu glazbu 18. stoljeća. Godine 2009., kada je Andrea Marcon, kojem ansambl duguje svoj dinamički razvoj, imenovan dirigentom La Cetre, njezin se repertoar počeo širiti od ranog baroka do 19. stoljeća. Uz koncertne opere, djela talijanske renesanse i baroka te otkrivanja nepoznatih remek-djela, orkestar La Cetra, s pridruženim vokalnim ansamblom, izvodi najznačajnija djela za zbor i orkestar od renesanse do klasicizma. La Cetra je jedan od vodećih orkestara u svijetu. Međunarodno je prisutan nastupima u najznačajnijim koncertnim dvoranama, kao što su Concertgebouw Amsterdam, Philharmonie de Paris, Festspielhaus Baden-Baden, Konzerthaus Beč, Elbphilharmonie Hamburg, Theater an der Wien, Carnegie Hall New York te na najpoznatijim festivalima, poput Festivala rane glazbe u Innsbrucku, Festivala u Granadi, Festivala Aix-en-Provence i mnogih drugih. Ansambl surađuje i s pjevačima, kao što su Maria Espada, Franco Fagioli, Ann Hallenberg, Roberta Invernizzi, Magdalena Kožená, Carlos Mena. La Cetra djeluje i kao operni orkestar - s Kazalištem Basel orkestar svake sezone realizira jednu baroknu opernu produkciju. Ansambl je objavio i brojne hvaljene nosače zvuka, a najnoviji su *Traversée* s Patricijom Petibon i snimke na tri CD-a s Leclairvim violinskim koncertima koje izvodi Leila Schayegh, nagrađene s Diapason d'Or. U listopadu 2022. Deutsche Grammophon je objavio njihov CD *Vespro di Natale* s Monteverdijevom glazbom, koji su javnost i tisak s oduševljenjem prihvatili.

Zbor Hrvatske radiotelevizije osnovan je 1941. godine za potrebe tadašnjega radijskog programa. Djelujući najprije kao komorni ansambl, s vremenom je prerastao u prvi veliki profesionalni zbor u Hrvatskoj. Od samih početaka Zbor HRT-a, koji taj naziv nosi od 1991. godine, nastupao je i samostalno i uz Simfonijski orkestar HRT-a. Izvodeći širok repertoar, od renesansne do suvremene glazbe, a cappella i uz instrumentalnu pratnju, iskazuje iznimnu svestranost, koja mu je donijela gostovanja diljem Europe te suradnju s mnogim istaknutim dirigentima i skladateljima. Među njima je i Igor Kuljerić čije su stvaralaštvo i dugogodišnje vodstvo ostavili snažan trag i čije su skladbe danas trajni dio repertoara Zbora. Kao šefovi dirigenti Zbor su predvodili i Slavko Zlatić, Sergije Rainis, Vladimir Kranjčević te Tonči Bilić, na čiji je poticaj 1998. godine pokrenut samostalni pretplatnički ciklus *Sfumato* u sklopu kojeg su praižvedene mnoge skladbe hrvatskih autora i antologijski zborni opusi iz svjetske baštine. Na inicijativu maestra Bilića Zbor HRT-a primljen je 2016. godine u udruženje najuglednijih europskih komornih zborova Tenso. Diskografska ostvarenja čine hvaljena i nagrađivana izdanja - među novijima su opere *Ljubav i zloba* te *Porin* Vatroslava Lisinskog te *Nikola Šubić Zrinjski* Ivana pl. Zajca. Od sezone 2017./2018. šef dirigent Zbora je maestro Tomislav Fačini.

PROGRAM VANJSKOG OTVORENJA 53. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI

➤ **Oko 21:15 sati, Trg kralja Tomislava**

„Swiss Corner“ – Second Swiss Contribution; izložba solarnih panela

➤ **Oko 21:45 sati do 22:30 sati, Stari grad**

Koncert švicarskog benda Schabbyschigg

➤ **oko 22 sata, Stari grad**

Glazbeni vatromet povodom otvorenja 53. Varaždinskih baroknih večeri

Amando Ivančić (oko 1730.-oko 1790.), skladatelj i redovnik gradišćanskog porijekla, bio je pripadnik pavlinskog reda, a živio je i djelovao u Austriji. Kao redovnik skladao je crkvenu glazbu, ali i mnoga svjetovna djela, od kojih su danas najistraženije njegove simfonije. Ivančićeve simfonije spadaju među rana djela te vrste i u njima se primjećuju obilježja ranoklasicističkog stila. Iako tiskana izdanja Ivančićevih djela nisu sačuvana, brojni prijepisi njegovih skladbi, pronađeni na pedesetak različitih lokacija diljem srednje Europe, svjedoče da su bila dosta izvođena. Njegova *9. simfonija* namijenjena je samo gudačkom sastavu te sadrži tri jednostavno oblikovana i pregledna stavka. Prvi je sonatni s kratkim uvodom i dvije karakterno različite tematske cjeline te kratkom provedbom. Drugi je stavak otmjeni menuet, a treći je brzi rondo.

Talijanski skladatelj i violinist **Antonio Vivaldi** (1678.-1741.) djelovao je od 1703. godine u sirotištu *Ospedale della Pietà* u Veneciji. U tu je instituciju najprije došao kao učitelj violine, a 1735. godine postaje *maestro de' concerti* – voditelj instrumentalne glazbe koji, uz poduku, treba i skladati te održavati probe ansambla. U Veneciji su u osamnaestom stoljeću postojale četiri slične institucije, takozvani *ospedali*, koje su zbrinjavale djecu iz siromašnih obitelji ili bez roditelja. Poseban status među šticeenicima uživale su pojedine djevojke koje su pokazivale smisao i sklonost prema glazbi. Njima je u sirotištima pružena široka glazbena naobrazba, a svaka institucija imala je i vlastiti zbor i orkestar. Uz bogoslužja praćena glazbom, sirotišta su priređivala i koncertne priredbe, izvedbe moteta, oratorija i instrumentalnih skladbi. To im je donosilo i financijsku korist, budući da su se za neliturgijske izvedbe mogle naplaćivati ulaznice i letci s tekstovima vokalnih djela. Interes publike za ova događanja bio je tako velik da su sirotišta međusobno usklađivala rasporede izvedbi kako se koncerti ne bi održavali istovremeno.

Za Vivaldijeva života njegova su instrumentalna djela, pogotovo koncerti, bila mnogo poznatija od sakralnih vokalnih djela što ih je skladao za šticeenice *Ospedale della Pietà*. Glazbenici diljem Europe prepisivali su ili kupovali tiskana izdanja Vivaldijevih koncerata, koje su zatim izvodili ili nastojali oponašati u vlastitim skladbama. S druge strane, notni zapisi sakralnih vokalnih djela obično nisu napuštali zidove institucije kojoj su bila namijenjena. Kada se početkom 20. stoljeća javio interes za ponovnim otkrivanjem glazbenih djela prošlosti, istraživači su također bili najviše usredotočeni na Vivaldijeve koncerte, pogotovo zbog velikog utjecaja koji su ova djela izvršila na J. S. Bacha. Ipak, krajem 1920-ih godina u Torinu je pronađena velika zbirka Vivaldijevih vokalnih skladbi koja je odmah privukla pozornost istraživača. Među skladbama koje su ponovno otkrivene pronalaskom ove zbirke nalaze se i *Nisi Dominus* te *Gloria*.

Vivaldijevo djelo *Nisi Dominus* uglazbljenje je 127. psalma Večernje. Namijenjeno je vokalnom solistu i gudačkom orkestru koji, uz uobičajene instrumente (violina, viola i violončelo), uključuje još i *violu d'amore* u stavku *Gloria Patri et Filio*. Pretpostavlja se da je dionicu *viola d'amore* izvodila Anna Maria della Pietà, šticeenica sirotišta koja je 1737. došla na mjesto dirigentice i zborovođe (*maestra di coro*), a bila je uspješna i kao učiteljica violine. Svoje djelo *Gloria* Vivaldi je skladao oko 1715. godine za zbor sirotišta *Ospedale della Pietà*. Riječ je o uglazbljenju jednog od dijelova misnog ordinarija za zbor, soliste i orkestar koji, uz gudače i *continuo*, uključuje obou i trubu.

Kontratenor **Carlos Mena** (Vitoria-Gasteiz, 1971.) je nakon školovanja na Conservatorio Superior de Música Jesús Guridi u Vitoria-Gasteizu nastavio studij na Schola Cantorum u Baselu pod vodstvom Richarda Levitta i Renéa Jacobsa, posebno se posvećujući srednjovjekovnom repertoaru kod Dominiquea Vellarda i operi kod Nicolaua de Figueiredoa. Njegov je repertoar širok – od glazbe srednjega vijeka, preko baroka do ranog 19. stoljeća i suvremene glazbe – s težištem na operi. Kao solist intenzivno koncertira u najznačajnijim dvoranama i na festivalima od Beča, Amsterdama i Londona do New Yorka, Buenos Airesa, Tokija i Sydneya pod ravnanjem najuglednijih dirigenata, kao što su Michel Corboz, Paul Goodwin, Mark Minkowsky, Rafael Frühbeck de Burgos, Ottavio Dantone, Juanjo Mena, Gustav Leonhardt, Christoph Coin i Andrea Marcon. Njegovo je umjetničko djelovanje dokumentirano na više od 50 nosača zvuka, od kojih su mnogi nagrađivani. Također intenzivno djeluje kao pedagog na brojnim sveučilištima: Academia de Música Antigua na Sveučilištu Salamanca od 1998., na Visokoj školi za glazbu u Estremaduri u gradu Cáceresu od 2018., na Schola Cantorum u Baselu te kao gostujući profesor u Teatro Real de Madrid, na Sveučilištu Alfonso X u Madridu, Sveučilištu Alcalá de Henares, akademijama Cursos Manuel de Falla, Gran Canaria, Copenhagen i drugdje. Djeluje i kao dirigent. Ravnao je orkestrima kao što su Portugalski simfonijski orkestar, Galicijski simfonijski orkestar, Navarski simfonijski orkestar, Gradski orkestar Granade i drugi.

Jone Martínez (Sopela, 1990.) studij pjevanja započela je kod Olatza Saitue na Konzervatoriju Juan Crisóstomo de Arriaga u Bilbau, nastavila i završila na Musikene - Conservatorio Superior de Música u San Sebastiánu u klasi Maite Arruabarrene (voklana tehnika) i Macieja Pikulskog (interpretacija i repertoar), a usavršavala se, posebice u ranoj glazbi, kod Carlosa Mene. Na Konzervatoriju u San Sebastiánu završila je i studij glazbene pedagogije. Težište je njenog repertoara na glazbi baroka i klasicizma. Kao solistica nastupa na mnogim festivalima i u prestižnim dvoranama u Španjolskoj i Europi te surađuje s uglednim orkestrima kao što su La Cetra Barockorchester, Orquesta de Córdoba, Orquesta Barroca de Sevilla pod ravnanjem cijenjenih dirigenata (Andrea Marcon, Carlos Mena, Enrico Onofri, Pablo González, Guillermo García Calvo, Alfredo Bernardini i drugi).

Dirigent, orguljaš i čembalist **Andrea Marcon** (Treviso, 1963.) jedan je od najcjenjenijih glazbenika i specijalista za ranu glazbu. Na Schola Cantorum Basiliensis studirao je orgulje i čembalo kod Jean-Claudea Zehndera i dirigiranje kod Hansa Martina Lindea. Godine 1997. utemeljio je Venecijanski barokni orkestar, danas jedan od vodećih baroknih ansambala u svijetu. Od 2009. godine umjetnički je ravnatelj Baroknog orkestra La Cetra & Vokalnog ansambla Basel. Njegova posvećenost ponovnom otkrivanju barokne opere dovela je do suvremenih izvedbi opera *L'Orione Francesca Cavallija* (1998.), *Siroe, re di Persia G. F. Händela* (2000.), *L'Olimpiade D. Cimarose* (2001.) i *L'Olimpiade B. Galuppija* (2006.). Međunarodno cijenjen interpret glazbe baroka, klasicizma i ranog romantizma Andrea Marcon ravna brojnim uglednim ansamblima, među kojima su Berlinska filharmonija, radijski orkestri BR, WDR, HR, NDR i RSB, Filharmonijski orkestar Monte Carla, Danski nacionalni orkestar, Orkestar Mozarteum u Salzburgu, Simfonijski orkestar u Luzernu, Bamberški simfoničari, Camerata Salzburg i Mahler Chamber Orchestra. Također je i redoviti gost dirigent Frankfurtske opere i Festivala d'Aix-en-Provence. Nastupa u brojnim koncertnim dvoranama širom svijeta. Kao orguljaš, čembalist i dirigent snimio je više od 70 nosača zvuka. Za njegove mu je čembalističke i orguljske snimke četiri puta dodijeljena nagrada Deutsche Schallplatten Kritik. Nosači zvuka, koje je snimio kao dirigent, također su nagrađeni brojnim priznanjima, uključujući Diapason D'Or, Choc du Monde de la Musique, Nagradu Vivaldi Zaklade Cini, njemačku nagradu ECHO Klassik, Nagradu Edison, Međunarodnu nagradu za klasičnu glazbu i dvije nominacije za nagradu Grammy. Profesor je čembala, orgulja i interpretacije na Schola Cantorum Basiliensis.

